

[Henning Andersen]

tetsforhold. Det er tydeligt, at disse anbefalinger har dannet baggrund for det cirkulære, som denne debat drejer sig om.

Det anbefales i øvrigt, at udlicitering også vinder indpas i kommuner og amter, men det er en anden historie, som ikke er til debat her og nu, men som en del amter og kommuner er i fuld gang med og har været i de senere år.

Jeg finder, det er vigtigt og rigtigt, at det nævnte cirkulære er udsendt som opfordring til og anvisning på, hvordan den udlicitering, som Det Konservative Folkeparti lægger så afgørende vægt på, faktisk kan realiseres.

Det er beskrevet i udliciteringsbetænkningen, hvordan udlicitering i form af det offentlige køb af fremmede drifts- og anlægsydelse var i 1990. På det tidspunkt anvendte staten ca. 13,5 mia. kr. til køb af sådanne fremmede drifts- og anlægsydelse. Det typiske både i staten og i kommunerne er, at anlægsopgaver udføres af eksterne leverandører. Ca. 84 pct. af det offentlige anlægsopgaver blev løst ved brug af eksterne leverandører. Denne andel var den samme i 1985.

For driftsopgaverne ser billedet noget anderledes ud. Den andel af de statslige driftsopgaver, som løses af eksterne leverandører, har været stigende, om end kun svagt, til ca. 12 pct. i 1990.

Hvis der skal ske markante ændringer i vaner og rutiner med hensyn til udlicitering, skal der opfordringer og anvisninger til f.eks. i form af cirkulærer. Vi skal selvfølgelig også have en løbende debat om, hvilke opgaver der virkelig er egnede til udlicitering, men det vil i en sådan debat være vort udgangspunkt, at der er mere end det, der i dag udliciteres, der med fordel faktisk kan udliciteres.

Jeg vil også gerne her understrege, at der er tale om en fornuftig anvisning på, hvordan vi kan gennemføre den udgiftslettelse og måske dermed den skattelettelse, som er helt nødvendig i Danmark. Det er en af vejene at gå.

Vi ser gerne, at det viser sig, at de statslige myndigheder, som byder ved licitationer, faktisk vinder disse, fordi det viser sig, at de giver de billigste og bedste bud på de udbudte opgaver, og vi har set eksempler på det. Det vil også være bevis på, at der findes effektive og prisbevidste statslige institutioner, som kan løse opgaverne i fuld konkurrence med eksterne leverandører.

Jeg er overbevist om, at dette vil ske, fordi vor politik i 1980'erne har været at gøre alle offentlige myndigheder og institutioner omkostningsbevidste, idet vi f. eks. bevidst har gennemført årlige besparelser, der har baggrund i øget produktivitet. Vi skal også videre ad den vej, men igen på de præmisser, som er klart formuleret af udvalget, og som cirkulæret handler om.

I sin begrundelse for forespørgslen sagde hr. Lykketoft, at cirkulæret var et ideologisk brud, og at det, som Socialdemokratiet følte det, var udtryk for, at man ikke havde tillid til de offentligt ansatte ledere, at de ikke var deres opgave voksen. Som svar på dette vil jeg gerne sige til hr. Lykketoft: Tværtimod. Det er udtryk for en tillid til vore ledere i den offentlige sektor, at de kan løse disse opgaver, når de får muligheden og anvisning på de forskellige muligheder under respekt af nogle ganske bestemte faktorer, som jeg nævnte for et øjeblik siden, med hensyn til uddannelse og personaleforhold.

Peter Brixtofte (V):

Udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver er et meget spændende og særdeles aktuelt emne, og derfor er der naturligvis grund til at glæde sig over, at hr. Lykketoft og fru Mimi Jakobsen har taget initiativ til en debat om denne sag.

Den offentlige sektor skal jo i dag løse mange og særdeles forskellige opgaver for borgerne spændende fra meget teknisk prægede opgaver som rensning af spildevand og anlæg af broer til mere personaleintensive opgaver som undervisning af børn og pleje af syge og ældre mennesker.

Beslutningstagerne i den offentlige sektor, Folketing, amtsråd og byråd, skal bestandig afveje kvaliteten og omfanget af de offentlige serviceydelser med de omkostninger, der for hovedpartens vedkommende betales over skatterne. Det må være målet, at den offentlige sektor drives som en moderne servicevirksomhed, der løser sine opgaver på en kvalificeret måde til den lavest mulige pris.

Opfyldelsen af denne målsætning forudsætter, at det regelmæssigt vurderes, om det offentlige løser sine opgaver på en optimal måde. I den forbindelse er udlicitering af opgaveløsninger et nyttigt redskab for de offentlige